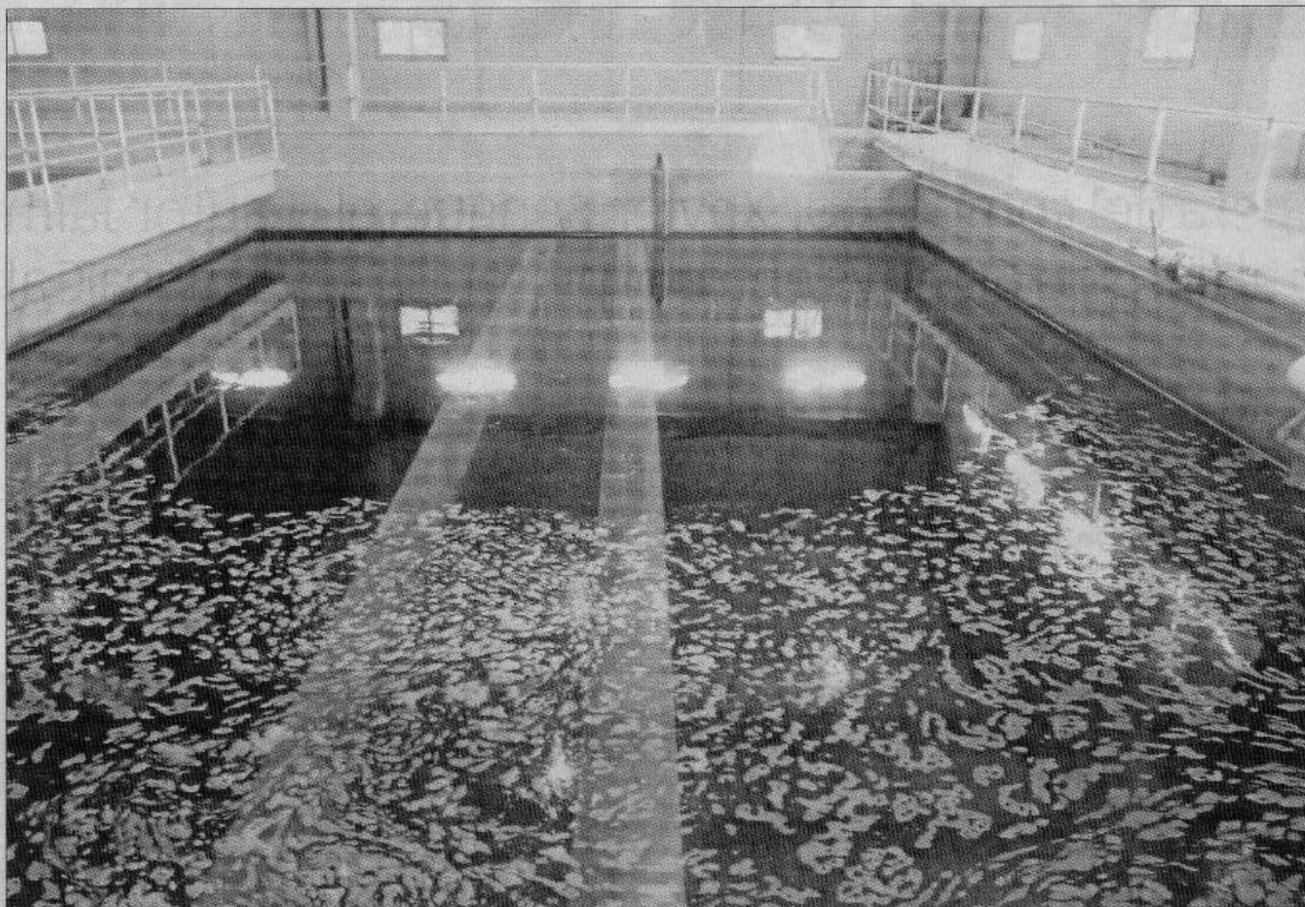

L'estació de tractament d'aigua potable situada a l'Ampolla ■ ROSER ROYO

Pagar l'aigua a preu de cost

Fa ja anys vaig tenir ocasió d'acompanyar el director d'un diari francès per diversos indrets de les terres de l'Ebre. Li va sobtar que, amb les grans possibilitats de recursos naturals que tenia, la zona no hagués estat més potenciada industrialment com en els trams finals d'altres rius europeus. El 1971 semblava que les coses canviarien en plantejar-se la instal·lació, entre Amposta i el Delta, de la Refineria de Catalunya i les indústries químiques. No fou possible, entre altres raons, pels interessos dels qui, amb informació privilegiada, havien formalitzat opcions de compra sobre les finques. Tarragona va quintuplicar la seva població mentre l'Ebre quedava estancat.

Els darrers quaranta anys han estat una constant de les autoritats lo-

cals, de tots els colors polítics, per potenciar el desenvolupament econòmic i social del territori a partir de les inversions foranes i la industrialització. Entre 1974 i 1986 es crearen polígons industrials a Campredó, Amposta, Camarles i els anys noranta el macropolígon Catalunya Sud. Però, al marge de la crisi econòmica, que és un fet relativament recent, les propostes no varen reeixir per la manca d'infraestructures. El port de Sant Carles de la Ràpita no s'ha potenciat com a port comercial, no es construí l'estació de mercaderies i l'àrea logística de l'Aldea, la xarxa viària es limita a l'autopista de peatge i els serveis ferroviaris són del tot deficientes. La Cambra de Comerç de Tortosa, però, ha cercat sempre solucions excepcionals. La més significativa ha estat estimular la inversió

industrial amb l'abaratiment del preu de l'aigua i l'energia. L'argument era ben simple: si el preu final és la suma de la producció, la comercialització i el transport, resulta evident que el transport tant de l'electricitat com de l'aigua són mínims per que les centrals elèctriques són aquí, i l'aigua surt de l'Ebre. Pel que fa a l'electricitat, no s'aconseguí, però en l'aigua s'obtingué de l'ACA un abaratiment en el cànon. Ara, amb el pressupost de la Generalitat per a l'any vinent es volia reduir aquesta bonificació i fer-la desaparèixer per al 2013. Tothom ha posat el crit al cel i, per ara, s'ha aconseguit limitar la mesura però, per quant de temps? El problema de l'Ebre és la manca de capacitat política afegit al fet que, per a Barcelona, el món s'acaba a la darre-ra capital de província: Tarragona.